

er fatisk rigtigt og godt, at der finder en indgaaende Revision Sted. Sely om den undertiden kan falde ud i Smaatterier, maa den ogsaa have Lov til det, naar den virkelig har Loven paa sin Side.

Ordføreren (Povlsen): Til den højtærede Kultusminister vil jeg sige, at jeg personlig intet som helst har imod, at man gør Bestyrelsen ens for Landsbykirker og Købstadkirker, og jeg skal foranledige, at dette Spørgsmaal inden tredie Behandling bliver taget under Overvejelse i Udvalget.

Naar det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen (Moltesen) bemærkede, at kun for 8 Filialkirker stod der udtrykkelig, at man havde maattet ty til kommunale Bidrag, maa jeg gøre opmærksom paa, at for, jeg tror, $\frac{3}{4}$ af Kirkernes Vedkommende har det vist sig, at Vedligeholdelsesfonden ikke har været tilstrækkelig, og det er det, det kommer an paa. Naar den ikke er tilstrækkelig, vil den altid blive, at man tyr til Ligning foretaget af Kommunalbestyrelsen.

Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at jeg undredes over Venstres Stilling i denne Sag, idet han hævdede, at Venstre altid har villet Adskillelsen mellem det borgerlige og det kirkelige, og dette var netop et Skridt i den Retning. Jeg skal dertil sige, at ingen er ivrigere for en saadan Adskillelse end jeg, det tror jeg, jeg tør forsikre det ærede Medlem om, og derfor ønsker jeg i høj Grad, at man skulde komme til en Lov om borgerlig Ægteforening og en Lov om borgerlige Fødsels- og Dødsregistre. Men det ærede Medlem maa huske paa, at det, her er Tale om, er det, man kalder Kirkegods. Men det, man kalder Kirkegods, er i Virkeligheden ikke den evangelisk-lutherske Kirkes Eje. Det er i Virkeligheden hele det danske Folks Eje, og derfor vil jeg heller ikke, at man skal overlade det, eller at det skal faa Skin af, at man overlader det til den evangelisk-lutherske Kirke at bestyre. Med Hensyn til dette Kirkegods skal de Myndigheder, der netop staar som Udtryk for det borgerlige Samfund, være medbestemmende, og det er for mig en afgørende Grund til bestemt at kræve for Kommunalbestyrelserne en afgørende Indflydelse paa Kirkens Bestyrelse.

Til det ærede Medlem for Ærø-Kredsen (Spøron-Piedler) skal jeg sige, at jeg mener ikke, det er ligegyldigt, hvor de tunghøre sidder i Kirken. Jeg mente bare, at som § 7 er affattet i Lovforslaget, vil der kunne tages Hensyn til de tunghøre, saa de kommer til at sidde paa

Pladser, hvor de kan høre, hvad Præsten siger. Men jeg har, som sagt, intet imod at tiltræde det ærede Medlems Ændringsforslag.

Moltesen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen), at jeg begriber slet ikke hans Indvendinger mod den nøjagtige Revision af Kirkernes Regnskaber. For mig er en Øse og en Kulskuffe ikke Snurrepiberier, men meget vigtige Genstande, og at Revisionen ogsaa holder Rede paa dem, er udmærket. Hvis man havde haft en bedre Revision overfor vore Kirkers Inventar, vilde en hel Del af de herlige Ting, som har været gemte hen paa Kirkelofferne, ikke være forkommet, som de nu i Tidens Løb er.

Men Hovedspørgsmaalet er altsaa det om Kommunalbestyrelsens Stilling. Man maa ikke glemme, at den kommunale Indflydelse er stærkt begrænset ved § 13. For Københavns Vedkommende har den borgerlige Myndighed Indflydelse paa, om der overhovedet skal lignedes, for det øvrige Lands Vedkommende er der sat en Grænse, ud over hvilken man ikke kan gaa uden Kommunalbestyrelsens Samtykke. Naturligvis er der her en Modsætning mellem Flertallet og Mindretallet. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl), at hans Udtalelser om det principielle er rigtige nok. Det er for øvrigt Ordføreren for det Flertal, hvortil det ærede Medlem hører, der har affattet Mindretallets Betænkning, jeg har intet andet Ansvar derfor, end at mit Navn er blevet sat under Betænkningen, for øvrigt uden at jeg havde læst den; men i Tillid til den udmærket loyale Mand, det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), var jeg ikke bange for det. Der er med Hensyn til den kommunale Indflydelse at sige, at der lignedes jo ikke paa alle Kommunens Indbyggere, men kun paa de til Folkekirken hørende Indbyggere samt paa de til de anerkendte Trossamfund hørende, indtil § 77 kommer ud af Grundloven, og denne Paragrafs Dage er jo talte.

Det er ikke rigtigt, som den højtærede Kultusminister siger, at en Drøftelse af Forholdet mellem Stat og Kirke ikke ligger for. Dette Spørgsmaal ligger altid for og vil ligge for, saa længe der er en Smule Kristendom i Statskirkerne. Statskirkerne er som saadanne højst hedenske Indretninger. Der er en Mulighed for, at nogen Kristendom kan komme derind, men de strider helt og holdent mod hele Kristendommens Aand, og der er ingen